

HDZ je pljačkao Hrvatsku.

To je pljačkaška stranka.

Nepravomoćno je osuđena za kriminal.

To što je HDZ odavno kriminaliziran potvrđuje da se sa Vladimirom Šeksom nešto ozbiljno događa. On nije dovoljno koncentriran, pa su mu mnoge krupne stvari poput tridesetogodišnje kriminalizacije hrvatskog društva pod okriljem HDZ-a promakle. Riječ je o sljepilu.

„Kriminalizacijom poslijeratne obnove Banovine pokušava se kriminalizirati pokojnog predsjednika Franju Tuđmana, odnosno uopće hrvatsku državu i HDZ kao stranku“, reći će Vladimir Šeks na nedavno održanoj internetskoj sjednici Predsjedništva HDZ-a i Nacionalnog vijeća.

Kako je predsjednik Ivo Sanader u aferi „Planinska“ već pravomoćno osuđen na 6 godina zatvora te se nalazi na izdržavanju kazne, jasno je da je tom presudom kriminaliziran i HDZ kao stranka. To zbog toga što je sva moć, snaga, pa i pohlepa Ive Sanadera proizlazila iz položaja predsjednika HDZ-a kao najmoćnije stranke koja ga je i dovela na čelo hrvatske Vlade i u priliku da otme Hrvatskoj 17 milijuna državnih kuna provizije. I stoga se Vladimir Šeks ne bi trebao bojati da će se kroz moguće istrage o „uštedama“ na željezu i drugim materijalima u obnovi Banije kriminalizirati HDZ, kada je HDZ već debelo kriminalizirana stranka.

Uostalom, HDZ je kao stranka već nepravomoćno osuđen za korupciju, te je sudski utvrđeno da je unutar HDZ-a „organizirana grupa za kriminalnu djelatnost“, te su nezakonito stekli, dakle ukrali 14,6 milijuna kuna od Hrvatske i formirali crni fond iz kojeg su financirali različite stranačke i vlastite potrebe, uključujući i pjevača Marka Perkovića Thompsona. Tako to rade domoljubi. Nije, dakle, riječ ni o kakvim nevinašcima, već o odavno kriminaliziranoj organizaciji.

Izjava Vladimira Šeksa s Predsjedništva stranke u funkciji je blokiranja eventualne istrage kako se ne bi nikada utvrdilo tko je na Baniji krao željezo i tako skrivio materijalne i ljudske žrtve.

Šeks kaže kako se boji da se ne kriminalizira Hrvatska, a on je sam kriminalizira.

Kada Vladimir Šeks 19 terorista tzv. Bugojanske skupine, koja je ušla u Jugoslaviju 20. lipnja 1972. u namjeri vršenja terorističkih djela, naziva hrvatskim domoljubima, revolucionarima ili borcima za slobodu Hrvatske, to nije ništa drugo nego kriminalizacija Hrvatske.

Razne terorističke ustaške organizacije iz inozemstva u Jugoslaviju su ubacivale svoje, za terorističke akcije obučene, pripadnike. Poznati su slučajevi na sreću neuspjeli, poput trovanja beogradskog vodovoda i postavljanje mina po plažama Makarskog primorja u punoj turističkoj sezoni.

No, na žalost, ustaški teroristi, koji sami sebe tako nazivaju, uspjeli su 13. srpnja 1968. godine u beogradsko kino 20. oktobar postaviti napravu od koje eksplozije je poginuo radnik Savo Čučurević, a studentica Magdalena Novaković ostala je bez obje noge. U eksploziji je ozlijeđeno i 88 gledatelja iz kina na vrhu Balkanske ulice u Beogradu. Zar to nije zlo terorizma?

Već 30 godina u Hrvatskoj zlo pobjeđuje dobro. Ruše se spomenici dobra, pobjednika nad najvećim zlom u povijesti čovječanstva, a promovira se zlo. Kada Stjepan Filipović, simbol borbe za slobodu u cijelom svijetu, u suvremenoj Hrvatskoj svoj spomenik izgubi, a dobije ga Miro Barešić, u Švedskoj osuđen za terorizam, to je sumrak, odnosno da ovdje zlo caruje. Kada Palmira i 17 splitskih, kaštelanskih i solinskih Narodnih heroja izgube imena svojih ulica i kada zajednica ne iskazuje zahvalnost njihovoj žrtvi, to je znak da se zlo uzdiglo u Hrvatskoj iznad dobra i da ono vlada našom stvarnošću. Ostvarena je kriminalizacija Hrvatske.

Uvijek kada zlo nadvlada i pobjedi dobro u pitanju je kriminalizacija. Zato se ne treba bojati da će se Hrvatska kriminalizirati kao što strahuje Šeks. Hrvatska je kriminalizirana i oni koji joj žele dobro trebaju raditi na njoj dekriminalizaciji, a istrage protupravnog bogaćenja na obnovi Banije su ne samo prilika za to, već i obveza.

Kada je hrvatska heroina Ankica Lepej, u ime javnog interesa krajem 1998. godine, informirala novinarku Jutarnjeg lista kako Ankica Tuđman na deviznim računima u Zagrebačkoj banci posjeduje pozamašne svote deviza (210 tisuća DEM i 15 tisuća dolara), što predsjednik Tuđman nije naveo u svojoj imovinskoj kartici, a na što je bio obvezan pred zakonom, te je dakle lagao i obmanuo svoj ljubljani hrvatski narod, buknuła je afera.

Sve što je radila Ankica Lepej bilo je od interesa za našu zajednicu, no protiv nje će biti pokrenut kazneni postupak i ona će završiti na ulici ostavši bez radnog mjesta. Samo ona i njena obitelj znaju kroz kakve je sve patnje prolazila. Kada o svom slučaju napiše i objavi knjigu „Istina – Savjest iznad bankarske tajne“, moći će je prodavati samo po trgovima i ulicama Zagreba. U knjižarama za nju nije bilo mjesta. To je Šeksova i Tuđmanova kriminalizirana Hrvatska.

Institucije Hrvatske nisu bile, a nisu ni danas, u funkciji zaštite prava, pravde i javnog interesa. Predsjednik Ustavnog suda će konstatirati, u službi zaštite Tuđmanove laži – „Novac nije imovina“. Ankica Lepej je tako postala žrtva države u kojoj zlo 30 godina pobjeđuje dobro.

Kada Hrvatska dobije predsjednika koji će se ispričati Ankici Lepej jer nije prepoznato njeno zalaganje za opće dobro i javni interes, te kada Hrvatska odlikuje Ankicu Lepej za njena brigu i nastojanja za našu zajednicu, tek tada ćemo moći reći: Imamo pristojnu Hrvatsku !

Ploče, 15. Siječnja 2021.

VEDRAN SRŠEN